

[Finansministeren]

nærliggende adressater end socialdemokratiet i denne forbindelse.

Hr. Alfred Andersen havde ikke haft noget større held med at tilegne sig det, jeg har givet udtryk for i fremsættelsestalen, og det beklager jeg. Jeg håber ikke, at det er min fejl, men vil under alle omstændigheder for en ordens skyld sige, at når hr. Alfred Andersen havde dannet sig det indtryk, at det var regeringens opfattelse, at det var lønmodtagerne, der var skyld i krisen, da må jeg sige, at det har vi aldrig hverken ment eller sagt. Jeg kan også berolige hr. Alfred Andersen med, at fremsættelsestalens afslutning i høj grad indeholder en appel til andre end lønmodtagerne, herunder formuebesidderne, som hr. Alfred Andersen særlig beskæftigede sig med.

Hr. Freddy Madsen kom jo med DKPs sædvanlige recept på, hvordan de økonomiske problemer skal løses, og sagde herunder, at det i ganske særlig grad skulle gøres ved importbegrænsninger, fordi sådanne kunne skaffe os et større råderum i den økonomiske politik og dermed bedre muligheder for at bekæmpe arbejdsløsheden. Det kan man jo ikke bestride at de ville på kort sigt, men det ville rigtignok også, som vi mange gange tidligere har diskuteret det, være på overordentlig kort sigt. Hr. Freddy Madsen ved lige så godt som jeg, at vi omgående ville blive mødt med modforanstaltninger fra andre landes side, og at Danmark i kraft af sin kæmpemæssige udenrigshandel ville være overordentlig sårbar over for sådanne modforanstaltninger. Vi ville i løbet af meget kort tid komme til at opleve, at vores handelfrihed ville blive endnu mere begrænset, til stor skade for beskæftigelsen.

Jeg skal også sige til hr. Freddy Madsen for en ordens skyld, at jeg har hverken ment eller sagt på noget tidspunkt, at den stigende tilgang af kvinder til arbejdsmarkedet skyldes den høje understøttelse. Jeg har derimod sagt, og det tror jeg også er rigtigt, at en væsentlig forklaring kan være et ønske om at konsolidere økonomien i de hjem, hvor manden enten er blevet arbejdsløs eller måske frygter for at blive det.

Jeg kan være enig med fru Grethe Philip i, at betalingsbalanceunderskuddet er meget mere alvorligt og af langt større betydning end underskuddet på finanslovsforslaget. Derfor synes jeg også, at det er væsentligt at gø-

re opmærksom på, at vi i kraft af de politiske foranstaltninger, der er gennemført, må regne med, at betalingsbalanceunderskuddet i 1977 bliver et par milliarder kroner mindre end i 1976, og igen i 1978 ca. 3 mia kr. mindre end i 1977. Jeg synes, det er vigtigt at hæfte sig ved denne udvikling som et af lyspunkterne i den økonomiske situation.

Jeg kan svare helt bekræftende på fru Grethe Philips spørgsmål om nødvendigheden af en fortsættelse af indkomspolitikken. Jeg mener, som jeg har givet udtryk for det mange gange, at indkomspolitikken er et af de midler, som er bedst egnet til på lidt længere sigt på samme tid at forbedre både betalingsbalancen og beskæftigelsen. Jeg er også enig med fru Grethe Philip i, at gennemførelse af indkomspolitik over en længere årrække forudsætter, at lønmodtagerne får medejendomsret til de værdier, som skabes i virksomhederne i kraft af deres tilbageholdenhed.

Til spørgsmålet fra fru Grethe Philip om, hvornår betænkningen kommer fra finansministeriets investeringsudvalg – den, som jeg allerede har omtalt i forbindelse med svaret til hr. Christophersen – kan jeg sige, at den kommer som hidtil bebudet, omkring årsskiftet. Jeg håber også som fru Grethe Philip, at den vil være et nyttigt grundlag for de politiske overvejelser.

Med hensyn til udgifterne i forbindelse med pensionsreformen bad fru Grethe Philip mig bekræfte, at selv om vi har en pensionsfond, som vi kan hente midlerne ud af, fordi de er opsparet i denne fond igennem en årrække, så er sammenhængen i tingene alligevel den, at forøgede pensionsudbetalinger betyder en forøget købekraft og derfor forudsætter, at denne forøgelse af købekraften skattefinansieres i de år, hvor udbetalingerne falder. Jeg kan ganske bekræfte, at sådan hænger tingene sammen. Men jeg må også benytte denne lejlighed til at understrege, at regeringen mener, at vi skal indfri løfterne til pensionisterne i henhold til loven om den sociale pensionsfond.

Til hr. Wilhjelms kunne der jo i en vis forstand være grund til at sige meget, og ofte har jeg egentlig lyst til at gå ind på en hel del flere ting, end jeg synes det er muligt, i hr. Wilhjelm's meget hæsblæsende oplæsning af et overordentlig stort manuskript indeholdende mange detaljer, som jeg skal erkende